

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2013

1308/2013

Statsrådets förordning om hållbar skötsel och användning av skog

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2013

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av skogslagen (1093/1996):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *brösthöjd* 1,3 meters höjd från marken eller från gränsen mot trädets rot-del,

2) *medeldiameter* diametermedelvärdet för träden i skogsbeståndet vägt med trädens grundytor så att med trädets diameter avses diametern uppmätt på bark i brösthöjd vinkelrätt mot trädets längdaxel och med grundytan summan av de genomskärningsytor som uppmätts på bark i brösthöjd för de växande träden i skogsbeståndet,

3) *utvecklingsdugliga träd* sådana träd med livskraftiga trädtoppar av trädslag enligt 8 a § i skogslagen (1093/2013) som inte har skador och vars diameter uppmätt i brösthöjd är minst sju centimeter,

4) *godtagbar trädplanta* en trädplanta med en livskraftig topp av trädslag enligt 8 a § i skogslagen som inte har skador och som är mindre än utvecklingsdugliga träd enligt 3 punkten,

5) *stamantal* antalet utvecklingsdugliga träd i skogsbeståndet per hektar,

6) *momark* en växtplats där mineraljorden är närmare markytan än 30 centimeter,

7) *torvmark* en växtplats där mineraljorden är på minst 30 centimeters djup,

8) *norra delen av Finland* det område som bildas av landskapet Lappland samt kommunerna Kuusamo, Pudasjärvi, Taivalkoski, Hyrynsalmi, Puolanka och Suomussalmi, och som omfattar samernas hembygdsområde enligt 4 § i sametingslagen (974/1995),

9) *mellersta delen av Finland* det område som bildas av landskapet Mellersta Österbotten, områdena i landskapen Norra Österbotten och Kajanaland med undantag för de kommuner som hör till norra delen av Finland, kommunerna Juga, Ilomants, Lieksa, Nurmes och Valtimo i landskapet Norra Karelen, kommunerna Pihtipudas, Kinnula, Kivijärvi och Kyyjärvi i landskapet Mellersta Finland och kommunerna Kiuruvesi, Viiermä, Sonkajärvi och Rautavaara i landskapet Norra Savolax,

10) *södra delen av Finland* det område som bildas av landskapen Nyland, Egentliga Finland, Satakunta, Päijänne-Tavastland, Egentliga Tavastland, Kymmenedalen, Birkaland, Södra Karelen, Österbotten, Södra Österbotten och Södra Savolax och av områdena i landskapen Norra Karelen, Mellersta Finland och Norra Savolax de kommuner som inte hör till mellersta delen av Finland.

2 kap.

Virkesdrivning

2 §

Kvantitet för trädbestånd som lämnas att växa

Efter beståndsvårdande avverkning ska beståndskvantiteten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd vara minst den kvantitet som anges i punkt A eller B i bilagan. Beståndskvantiteten enligt punkt A eller B bedöms för hela behandlingsområdet. Körstråk som drags med tanke på virkesdrivning samt diken och dikeslinjer inräknas i skogsbeståndets areal när kvantiteten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd beräknas.

På dikad torvmark kan kvantiteten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd efter beståndsvårdande avverkning vara högst 20 procent lägre än kvantiteten enligt punkt A eller B i bilagan.

Den minimikvantitet för utvecklingsdugliga trädbestånd som anges i punkt A eller B i bilagan får underskridas, om växtplatsen är bergig eller av annan särskild anledning. En sådan särskild anledning ska anges i den anmälan om användning av skog som avses i 14 § i skogslagen.

Vid drivning på sådana särskilda områden som avses i 5 b § i skogslagen bestäms minimikvantiteten för ett utvecklingsdugligt skogsbestånd på behandlingsområdet enligt användningsändamålet, växtplatsen och egenskaperna hos de träd som odlas.

3 §

Fördelning av trädbestånd som lämnas att växa

Beståndsvårdande avverkning ska skötas så att det utvecklingsdugliga trädbestånd som lämnas kvar efter den beståndsvårdande avverkningen på behandlingsområdet är jämnt fördelat med beaktande av de naturliga vegetationsförhållandena. Inom behandlingsområdet kan det dock finnas jämnt fördelade 0,3 hektar stora enhetliga områden där det utvecklingsdugliga trädbeståndet är litet eller

saknas helt eller som inte har plantbestånd i enlighet med 11 § 2 mom.

4 §

Bedömning av trädbeståndets kvalitet

Vid beståndsvårdande avverkning ska i första hand välväxande träd av god kvalitet lämnas att växa. Livsodugliga och sådana skadade träd som avses nedan i 5 § räknas inte in i det utvecklingsdugliga trädbeståndet.

5 §

Skada till följd av drivning

En skada anses ha uppstått till följd av drivning om veden av ett utvecklingsdugligt träd har skadats eller om barken på ett eller flera ställen är skadad på ett område som är större än sammanlagt 12 kvadratcentimeter under bröst höjd eller större än 30 kvadratcentimeter på hela stammen. I fråga om skador på rötterna beaktas bara rötter som är tjockare än två centimeter och som finns på ett avstånd av högst en meter från stammens mittpunkt.

Vid virkesdrivning i samband med beståndsvårdande avverkning och avverkning på särskilda områden får skadeprocenten för det trädbestånd som lämnas kvar på behandlingsområdet inte överstiga 15 procent efter drivningen. Skadeprocenten på trädbeståndet beräknas som förhållandet mellan stamantalet för de skadade träden enligt 1 mom. och alla träd som ingår i stamantalet som innehåller också de träd som har skadats vid drivningen.

Den genomsnittliga andelen spårbildning i körstråken förorsakade av virkesdrivning vid beståndsvårdande avverkning och vid avverkning på särskilda områden får på momark inte överstiga 20 procent och på torvmark inte överstiga 25 procent av körstråkens totala längd på behandlingsområdet. Som spårbildning i körstråken betraktas på momark en spårbildning som är längre än en meter och djupare än 10 centimeter räknat från den nedre kanten av fältskiktet. På torvmark betraktas som spårbildning ett över 20 centimeter stort skuret avtryck i torven.

6 §

Trädbestånd som ska lämnas kvar på utdikade torvmarker med liten avkastning

I syfte att främja naturens mångfald ska på utdikade torvmarker med liten avkastning lämnas kvar minst 20 stammar per hektar.

7 §

Godkännande av återställande

När en ursprungligen öppen torvmark, en torvmark med glest trädbestånd eller en skoglig vårdbiotop ska återställas, ska innan anmälan om användning av skog lämnas in markägaren eller innehavaren av besittningsrätt eller någon annan särskild rättighet eller en av denna person befullmäktigad till en regionenhet vid Finlands skogscentral eller en behörig närings-, trafik- och miljöcentral lämna in de tidigare handlingarna om detta område utifrån vilka det kan säkerställas i vilket tillstånd det område som ska anmälas för återställande tidigare var samt en utredning över de åtgärder som planeras för återställande av området.

3 kap.

Förnyelseskyldighet

8 §

Förutsättningar för naturlig förnyelse

För att naturlig förnyelse ska kunna ske ska det på området utifrån trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning finnas tillräckliga förutsättningar för att godtagbara trädplantor ska bildas naturligt. En ytterligare förutsättning för naturlig förnyelse är att det på förnyelseytan eller vid kanten av den finns tillräckligt med utvecklingsdugliga träd som förmår producera tillräckligt med frön eller att det på förnyelseytan finns tillräckligt med sådana godtagbara trädplantor som vid förnyelseavverkning förblir utvecklingsdugligt.

En naturlig förnyelse av bestånd med asp eller hybridasp kan ske genom rotskott.

Om kantskogen används för att producera

frö vid naturlig förnyelse, kan det område som förnyas naturligt sträcka sig högst 50 meter från kantskogen, om det inte på förnyelseytan redan finns tillräckligt med sådant plantmaterial som förblir utvecklingsdugligt vid förnyelseavverkning.

Om förutsättningarna för naturlig förnyelse enligt 1—3 mom. inte uppfylls efter förnyelseavverkningen, ska en odling enligt 2 a § i skogslagen anläggas på behandlingsområdet.

9 §

Rimliga åtgärder för åstadkommande av plantbestånd

Om vattenhushållningen på en torvmark på grund av förnyelseavverkningen har förändrats så mycket att åstadkommandet av ett plantbestånd enligt 8 § 1 mom. i skogslagen äventyras, omfattar åtgärder som är att betrakta som rimliga enligt 8 § 4 mom. i den lagen även reglering av vattenhushållningen.

Som träd eller buskar som hindrar anläggandet av plantbestånd enligt skogslagens 8 § 2 mom. betraktas i barrträdsdominerade plantbestånd frö - och skottplantor av lövträd som hindrar plantbeståndets vidareutveckling. Träd i lågskärm, fröförökande överståndare, ädla lövträd och enskilda gamla träd som lämnas kvar på förnyelseytan och som bevarar den biologiska mångfalden och landskapsvärdena eller grupper av sådana sparade träd, murkna träd, enar, utvecklingsdugliga trädgrupper eller högst fem ar stora buskage eller snårskogar för viltet betraktas emellertid inte som sådana träd eller buskar som enligt 8 § 2 mom. i skogslagen hindrar anläggandet av plantbestånd.

10 §

Tidsfrister för förnyelseskyldigheten

Ett plantbestånd enligt 8 § 1 mom. i skogslagen ska åstadkommas

1) på skyddsskogsområde och dessutom på hela det område som bildas av kommunerna Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä inom 25 år,

2) inom norra delen av Finland med undantag för området enligt punkt 1, inom 20 år,

3) inom mellersta delen av Finland inom 15 år,

4) inom södra delen av Finland inom 10 år.

11 §

Bedömningsgrunder för plantbestånd

Vid bedömningen av huruvida plantbeståndet uppfyller kraven enligt 8 § 1 mom. i skogslagen ska förnyelseytans geografiska läge, bördighet och ytvegetation samt plantbeståndets huvudträdsdrag beaktas.

Ett plantbestånd ska innan tidsfristen för förnyelseskyligheten går ut per hektar ha följande antal tillräckligt jämnt fördelade godtagbara trädplantor

1) inom norra delen av Finland,

a) i barrträdsdominerade plantbestånd 1 200 plantor,

b) i lövträdsdominerade plantbestånd 1 100 plantor,

2) inom mellersta delen och södra delen av Finland,

a) i barrträdsdominerade plantbestånd 1 500 plantor,

b) i lövträdsdominerade plantbestånd 1 100 plantor.

Vilket trädsdrag som är dominerande i plantbeståndet bestäms utifrån antalet godtagbara trädplantor på en beståndsfigur.

När minimiantalet trädplantor räknas kan bara den ena av två godtagbara trädplantor på mindre än 0,5 meters avstånd från varandra inräknas i minimiantalet.

Ett jämnt fördelat plantbestånd enligt 2 mom. förutsätts inte för bevarande av värdefulla särdrag i dynskogar eller på solexponerade åssluttningar. På sådana behandlingsområden kan antalet godtagbara trädplantor per hektar vara 700 plantor färre än antalet enligt 2 mom.

Om det på behandlingsområdet finns grupper av utvecklingsdugliga träd, räknas deras växyta inte in i behandlingsytans areal när minimiantalet godtagbara trädplantor räknas.

12 §

Användning av glasbjörk som kompletterande trädsdrag

På andra växtplatser än de som nämns i

8 a § 1 mom. i skogslagen får andelen glasbjörk som kompletterande trädsdrag i plantbeståndet inom norra delen av Finland vara högst 50 procent och annanstans i Finland högst 20 procent av plantor som kan accepteras.

13 §

När förnyelseskyligheten enligt skogslagen upphör att gälla

Vid prövning av om förnyelseskyligheten enligt 8 § 1 mom. i skogslagen förfaller ska det beaktas om sådana åtgärder enligt 8 § 2 mom. i den lagen som är att betrakta som rimliga har vidtagits vid en tidpunkt som ur skogsvårdssynvinkel är riktig, huruvida tillräcklig omsorg har iakttagits när åtgärderna vidtogs och om en misslyckad förnyelse har berott på en sådan förödelse i naturen som det rimligtvis inte har varit möjligt att bereda sig på i förväg.

4 kap.

Särskilt viktiga livsmiljöer

14 §

Särskilt viktiga livsmiljöer i naturtillstånd

De särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. i skogslagen anses befinna sig i naturtillstånd eller i ett tillstånd som påminner om detta när deras med tanke på den biologiska mångfalden väsentliga särdrag har bevarats trots människans tidigare verksamhet eller när livsmiljön har behandlats i enlighet med 10 a och 10 b § i skogslagen och 15 § i denna förordning.

Närmiljöerna för de småvatten som avses i 10 § 2 mom. 1 punkten i skogslagen kan anses vara i ett tillstånd som påminner om naturtillstånd, även om vattnets kvalitet i småvattnen har försämrats eller strömförhållandena har förändrats på grund av människans verksamhet. Småvatten som har bildats som en följd av människans verksamhet anses dock inte vara sådana livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. 1 punkten i skogslagen.

Vattenhushållningen i de torvmarkslivsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. 2 punkten i skogslagen anses vara i ett tillstånd som på-

minner om naturtillstånd, om de verkningar som dikningen har på vattenhushållningen helt har försvunnit.

15 §

Behandlingen av särskilt viktiga livsmiljöer

För att bevara trädbeståndets struktur och skiktning ska strukturen hos trädbeståndet med varierande arter och åldersstruktur bevaras vid plockhuggning. För att bevara buskskiktets livskraft i samband med plockhuggning får röjning av behandlingsområdet inte utföras.

I torvmarkslivsmiljöer och mindre lundområden får åtgärder som bevarar dessa miljöers särdrag genomföras endast på frusen mark.

16 §

Bestämmande av värdet på mark-nadsdugliga trädbestånd

Med marknadsdugligt trädbestånd enligt 11 § 2 mom. i skogslagen avses sådant utvecklingsdugligt trädbestånd på en skogsfastighet som vid bedömningstidpunkten kan säljas till rotpris.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Regionalt skogsprogram

Det regionala skogsprogram som avses i 26 § i skogslagen ska innehålla

1) en beskrivning av skogarnas, skogsbrukets och trädanvändningens tillstånd samt av utvecklingsbehoven och utvecklingsmålen,

2) en beskrivning av skogarnas biologiska mångfald med beaktande av förpliktelse

Helsingfors den 30 december 2013

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

enligt skogslagen samt de skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) och de områden där skogen endast i begränsad omfattning får användas för skogsbruk,

3) målen för verksamhet enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk,

4) en beskrivning av näringsverksamhet som grundar sig på skogsbruk och skogar och dess sysselsättningseffekter samt utvecklingsbehoven och utvecklingsmöjligheterna,

5) en bedömning av programmets ekonomiska konsekvenser, konsekvenser för miljön och andra konsekvenser.

När programmet utarbetas ska skogscentralen samarbeta med de viktigaste skogsbruksaktörerna inom området, med landskapsförbunden, miljöförhållningsmyndigheterna och andra intressenter som behövs för utarbetande av programmet samt med sametinget i samernas hembygdsområde. Forststyrelsen ska delta i utarbetandet av programmet beträffande den mark som är i dess besittning.

18 §

Avverkning av klena trädbestånd

Om trädbeståndets medeldiameter före avverkningen vid beståndsvårdande avverkning enligt 5 § i skogslagen är högst 13 centimeter, betraktas avverkningen som en sådan avverkning av ett klen trädbestånd som avses i 14 § 2 mom. 2 punkten i skogslagen.

19 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om hållbar skötsel och användning av skog (1234/2010).

Avdelningschef Juha Ojala

I denna bilaga avses med

- 1) *frisk mo eller näringsrikare frisk momark eller torvmark som motsvarar dessa momark eller ört- och gräskärr, örtrikt starrkärr, egentligt brunmosskärr, örttorvmo, blåbärskärr, örtrikt starrmyr, egentligt starrkärr, örtrikt starrmosse, egentlig brunmossmyr, egentlig brunmosse eller blåbärstorvmo av harsyra-blåbärstyp, pyrolatyp, storknäbb-harsyra-blåbärstyp, storknäbb-blåbärstyp, mokärr, blåbärstyp, lingon-blåbärstyp, väggmossa-blåbärstyp eller getpors-blåbärstyp,*
 2) *torr mo eller torvmark som motsvarar torr mo momyr, momark av lingontyp, kråkbär-lingontyp, kråkbär-blåbärstyp eller odon-kråkbär-blåbärstyp, eller lingonkärr, kärrmyr, klotstarrmyr, klotstarrkärr, egentlig starrmyr, tuvdstarrmyr, egentlig starrmosse eller lingon-torvmo,*
 3) *karg mo eller kargare momark eller torvmark som motsvarar dessa momark av ljungetyp, kråkbär-ljungetyp eller blåbärs-ljunglavatyp, eller rismyr, tuvdstarrmyr, lågstarrmyr, lågstarr höljemosse eller ristorvmo.*

A. Beståndskvantitet i ett skogsbestånd efter beståndsvårdande avverkning av skog med jämn åldersstruktur

Växtplatsens beskaffenhet		Trädbeståndets övre höjd i meter				
		Under 12	Minst 12	Minst 14	Minst 16	Minst 20
		Stamantal st/ha	Grundyta m ² /ha	Grundyta m ² /ha	Grundyta m ² /ha	Grundyta m ² /ha
1	Skyddsskogsområde samt Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä	600	7	9	11	11
	Övriga områden inom norra delen av Finland	700	8	10	12	12
	Mellersta delen av Finland	700	9	11	13	14
	Södra delen av Finland	800	9	11	13	15
2	Skyddsskogsområde samt Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä	600	7	9	10	10
	Övriga områden inom norra delen av Finland	700	8	10	11	11
	Mellersta delen av Finland	800	8	11	12	13
	Södra delen av Finland	800	9	11	12	13
3	Skyddsskogsområde samt Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä	500	6	7	8	8

	Övriga områden inom norra delen av Finland	600	7	8	9	9
	Mellersta delen av Finland	700	8	9	10	10
	Södra delen av Finland	700	8	9	10	10
4	Skyddsskogsområde samt Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä	500	6	6	8	9
	Övriga områden inom norra delen av Finland	600	7	7	9	10
	Mellersta delen av Finland	600	7	7	9	10
	Södra delen av Finland	600	7	7	9	10

På torvmarker som är lika näringsrika som växtplatserna 1–4 i tabellen tillämpas samma minimigränser.

Tabellens radrubriker

1: Barrträdsdominerad frisk mo eller näringsrikare momark

2: Barrträdsdominerad torr mo

3: Barrträdsdominerad karg mo eller kargare momark

4: Lövträddominerad mo

B. Beståndskvantitet i ett skogsbestånd efter beståndsvårdande avverkning av skog med varierande åldersstruktur

När utförandesättet enligt anmälan om användning av skog är att odla skog med varierande ålderstruktur ska följande minimigränser tillämpas.

Geografiskt läge	Frisk mo eller näringsrikare momark	Torr mo eller kargare momark
	Grundyta m ² /ha	Grundyta m ² /ha
Skyddsskogsområde samt Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä	7	5
Övriga områden inom norra delen av Finland	8	6
Mellersta delen av Finland	9	8
Södra delen av Finland	10	9

På torvmarker som är lika näringsrika som växtplatserna i tabellen tillämpas samma minimigränser.